

Remenar el cafè

(ALDC, II, 393. Remenar el cafè)

Els mots més estesos per a aquest concepte són *remenar*, *menejar* i *regirar*. *Remenar* és un compost del prefix *re-*, que confereix caràcter intensiu, i *menar* ‘moure d’un costat a l’altre’ (cf. “menar lo cap”, Muntaner; “ous menats”), derivat del llat. MINARE, pròpiament ‘amençar’, pels crits del pastor per conduir el ramat. De *menar* es va formar l’intensiu *menejar*, propi del val., ajudat potser del parònim *manejar* 85, 157 ‘moure amb la mà’, der. de *mà*, i encara *remenejar*. *Regirar*, allargassat des del nord per la franja ponentina, és un altre intensiu compost de *re-* i *girar* (< llat. GYRARE ‘girar, fer girar’), pel moviment circular

que s’imprimeix a un líquid, i que, en poblacions val., coneix una africació (*retgirar* 115, 122, 150), que pot ensordir-se (*retxirar* 100, 102, 106, 108, 125, 131, 132, 134, 138, 149). Presenten una formació semblant *revoldre* 140, 145 (< *revolve < llat. REVOLVERE, der. de VOLVERE ‘rodar, fer rodar’) i *rebolcar* (< llat. REVOLVICARE, intensiu també de VOLVERE); *bater* 94 prové del llatí BATTUERE ‘colpejar’, passant semànticament per ‘moure repetidament’. Són normatius *remenar* (des del DG_I, 1932) i *menejar* (des del DIE_I, 1995).

